

изучва социализма, изповѣда, че стѣпкаль своята идея за Бога и сега вече стагаль човѣкъ. Подѣ думитѣ „стѣпкаль своя богъ“, азъ разбирамъ, че е стѣпкаль своя егоизъмъ. Когато нѣкой каже, че вѣрва въ бога, то значи, че вѣрва въ себе си и се счита за божество. Всички свърѣмни хора сж „божества“. Тѣй че еднитѣ или другитѣ, които казватъ, че вѣрватъ или не вѣрватъ въ бога, то значи, че еднитѣ сж доблестни да заявяватъ, че вѣрватъ въ себе си като божества, а другитѣ криятъ това. Свѣтътъ днесъ е пѣлень само съ божества, съ христовци, богородици, свети ивановци, николовци и т. н. Свѣтътъ страда отъ тѣхъ. Нѣма го още истинския Господъ! Кѣдѣ е той? Ето кѣдѣ е: въ онзи моментъ, когато въ душата си възлюбишъ всички хора, този Господъ ти е испратилъ единъ лѣчъ. Когато всички противорѣчия изчезнатъ отъ твоя умъ. когато ти съзнаешъ своята длѣжностъ и си готовъ да се пожертвувашъ, истинскиятъ Господъ е проговорилъ въ тебъ; ти и Тои сте едно и сжщо въ тоя моментъ. Христосъ казва: Азъ дойдохъ съ тоя Господъ, Който живѣе въ менъ, дойдохъ съ Него, чрѣзъ него за да дамъ видѣлина на всички, за да повѣрватъ“. Кой? — Онѣзи малкитѣ, чиститѣ души. Колко велико нѣщо е да бжде човѣкъ чистъ въ свѣта! Върху тази чистота почиватъ всички идеи, всичкото щастие, здраве и цѣлото блаженство на човѣчеството. Ако човѣкъ бжде чистъ, нѣма да ходи въ тъмнина, ще има ясна прѣдстава за живота и ще може да го нарежда тѣй както би трѣбало. Зная двама братя отъ Варна, единитѣ отъ които постѣпи въ военното училище, стана офицеръ и постепенно напрѣдваше въ по-висшъ и по-висшъ чинъ, докато се издигна до чинъ полковникъ. Другиятъ му братъ не свърши нищо и затова постѣпи, като простъ войникъ, да изслужи военната си повинностъ. Единъ день, войникътъ срѣщналь брата си на улицата и не му отдалъ честь. Полковникътъ го спира и го запита, защо не му отдалъ честь. Войникътъ отговорилъ: „Нали си ми братъ, мога и да не те поздравя“? — „Азъ съмъ прѣди всичко офицеръ, а послѣ твой братъ и затова трѣбваше да ме поздравяшъ“, отговаря полковникътъ братъ. „Арестувамъ те за два деня“. И сега свѣтътъ е пѣлень съ полковници отъвнѣ и прости войници отъвтрѣ, съ буржоа и пролетарии — емблема на свѣтлина и тъмнина. Кога е станаль